

Κάλεσμα για πρωτοβουλία αγώνα μέχρι τη νίκη

Ο σχηματισμός της νέας βουλής σε πολλούς προκάλεσε γέλια, σε άλλους χασμουρητά ακολουθώντας το πλαίσιο της πιο ανιαρής προεκλογικής περιόδου αμέσως προηγούμενα. Για όλους εμάς όμως που το προηγούμενο διάστημα βρισκόμασταν στον δρόμο πληττόμενοι από τα συνεχή σκληρά μέτρα τους εις βάρος μας μάλλον επικρατεί ο θυμός και η ανυπομονησία. Η ανάγκη για οργάνωση και αντίσταση στα νέα μνημονιακά μέτρα που θα συνοδεύονται από την προσπάθεια επίτευξης κοινωνικής συναίνεσης από την «δεύτερη φορά αριστερά- τρίτη φορά μνημόνιο» κυβέρνηση Τσίπρα -Καμμένου. Όπως για παράδειγμα η συνεχής κινητοποίηση των εργαζομένων του ΟΛΠ ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των λιμανιών, δείχνοντας έναν σημαντικό τρόπο διεκδίκησης/εναντίωσης στην κυρίαρχη πολιτική της νέας αριστερής μνημονιακής κυβέρνησης.

Είναι αντιφατικό από τη μία η πλειοψηφία του λαού να λέει ΟΧΙ στα μνημόνια και στη λιτότητα, να εκφράζει την καταδίκη του τόσο στο δρόμο, με σκληρούς μαζικούς αγώνες, όσο και σε εκλογικές διαδικασίες, με αποκορύφωμα το δημοψήφισμα της 5ης Ιούλη και από την άλλη να παραμένουν και να ενισχύονται η φοροκαταιγίδα, οι αντεργατικοί νόμοι, οι απολύσεις, η καταστολή...

Ανοίγονται λοιπόν μπροστά μας δύο δρόμοι. Ή θα αποδεχτούμε το θλιβερό παρόν και μέλλον μας ή θα αποφασίσουμε ότι χρειάζονται πολλά περισσότερα για να δικαιωθούν οι αγώνες και οι προσδοκίες μας. Για εμάς που βλέπουμε ότι με αυτές τις πολιτικές δεν υπάρχει ούτε ζωή ούτε επιβίωση δεν υπάρχει καν δίλημμα, διαλέγουμε το δεύτερο παίρνοντας αυτή τη φορά τα πράγματα στα χέρια μας.

Απευθύνουμε κάλεσμα για συζήτηση, προβληματισμό και δράση σε όσους απορρίπτουν παλιά και νέα μνημόνια, σε όσους καταδικάζουν τις μνημονιακές κυβερνήσεις και δε δέχονται να θυσιάσουν τα πάντα για το ευρώ και την ΕΕ. Να μαζευτούμε τώρα όσοι αμφισβητούμε την παντοκρατορία των αγορών, των τραπεζών, του κόσμου των επιχειρήσεων... Το κάλεσμα αυτό δεν αφορά τους επαγγελματίες της πολιτικής. Γίνεται χωρίς φυλετικούς, ηλικιακούς και μορφωτικούς φραγμούς. Από το μετανάστη που εργάζεται με τις χειρότερες συνθήκες μέχρι τον άστεγο πρόσφυγα πολέμου, από το νέο άνεργο που στοιβάζεται στις ουρές του ΟΑΕΔ μέχρι τον πρόσφατα απολυμένο, από το δημόσιο υπάλληλο που συκοφαντείται καθημερινά μέχρι τον απλήρωτο εργάτη, από τον ιδιωτικό υπάλληλο που δουλεύει σε μια εργασιακή ζούγκλα μέχρι τον επαγγελματία που τον πνίγουν τα χρέη, από το μαθητή του νέου λυκείου μέχρι τον συνταξιούχο που περιμένει στο ΑΤΜ, από τη νοικοκυρά μέχρι το διανοούμενο.

Αυτή είναι πιστεύουμε η δύναμη της συλλογικότητας, ο καθένας προσφέρει το καλύτερο που μπορεί. Μόνο έτσι μπορούμε και να κατανοήσουμε την πραγματικότητα και να την αλλάξουμε. Εμείς που υπογράφουμε αυτό το κείμενο δεν έχουμε καταλήξει σε καμία συγκεκριμένη οργανωτική, πολιτική μορφή. Δεν θέλουμε να προκαταλάβουμε ενώ σε καμία περίπτωση δε θέλουμε να έρθουμε σε αντιπαράθεση με συλλογικές προσπάθειες που ήδη δρουν στην περιοχή. Εξάλλου κάθε αγωνιστική εμπειρία είναι πολύτιμη. Αναζητούμε ανθρώπους και ιδέες που θα βάλουν τα πραγματικά ερωτήματα στην πολυπλοκότητα της εποχής αλλά παράλληλα θα συμβάλουν σε απαντήσεις με βάση τις ανάγκες μας και τις σύγχρονες δυνατότητες.

Καλούμε όσους θέλουν να αγωνιστούν, ενάντια στα παλιά και νέα μνημόνια, και στις αντιλαϊκές

πολιτικές, απο το Ελληνικό και την Αργυρούπολη, σε ανοιχτή συζήτηση την Πέμπτη 5/11 στις
19:00

στο εντευκτήριο του πρώην δημαρχείου Ελληνικού.
(τέρμα Ελ.Βενιζέλου συνέχεια Ιασωνίδου κάτω απο Λεωφ. Βουλιαγμένης)

Αβαγιάννη Λεμονιά - Οικονομολόγος,Μαθηματικός

Γιάνναρου Κική - Άνεργη

Καραδάκης Γιώργος - Δημόσιος Υπάλληλος

Κωνσταντάρας Στρατής - Άνεργος

Μαρκόπουλος Γιώργος - Οδοντίατρος

Ματίκας Σταύρος - Γεωπόνος

Μορές Αντρέας - Υπάλληλος ΕΚΠΑ, μέλος ΔΕ ΠΟΣΕΕΔΙΠ

Μπίγκος Πέτρος - Φοιτητής

Ραυτοπούλου Μαρία - Δημοτικός Υπάλληλος

Πανοπούλου Έλενα - Ιδιωτική Υπάλληλος

Σούγελας Άρης - Πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων στο Δήμο Ελληνικού Αργυρούπολης

Τσουμάνης Γιώργος - Φοιτητής